

2011

BY 3 PL
25-6.06 8-9.07.

DIY FILM FEST is the first and the only cyclic movie event focusing entirely on counterculture and its creative influence on surrounding reality.

DIY FILM FEST also attempts to redefine certain ideas and concepts. It is a homage paid to creativity devoid of particularistic and capitalistic values, as well as an invitation to everyone appreciating independent culture to document and archive its signs and achievements, assuring that they would get to wider audience.

DIY FILM FEST is also a realization of its authors' dream, that is creating something with no budget, offer something for free, not requiring disinterested support, always offering something in exchange. The event itself is a particle of what we would like to talk about, which is broadly understood concept of DIY.

But above all, DIY FLM FEST expresses affection for cinematography free of formulas, taboos or stylistic conventions. Cinematography that is free in its form and content. Cinematography not depending on box office results, producers' requirements or spectators' clichéd preferences **[ENG]**

DIY FILM FEST - першая і адзіная цыклічная фільмовая падзея, якая цалкам канцэнтруецца на контркультуры і ейным крэатыўным уплыве на навакольную рэальнасць.

DIY FILM FEST- гэта таксама спроба пераасэнсавання пэўных ідэяў і канцэптаў. З аднаго боку, гэта даніна павагі крэатыўнасці, пазбаўленай нейкіх вузкіх і капіталістычных вартасцяў, а зь іншага – запрашэнне для ўсіх, хто ценіць незалежную культуру, каб дакумэнтаваць і архіваваць усе яе праявы і дасягненні, з упэўненасцю, што яны патрапяць да шырэйшага кола гледачоў.

DIY FILM FEST- гэта таксама зьдзяйсненне мараў арганізатараў аб тым, каб стварыць штосьці цалкам без бюджэту, прапанаваць штосьці цалкам задарэма і не

патрабаваць ад нікога незацікаўленай дапамогі, заўсёды прапануючы штосьці ў замен. Сама імпрэза – частка таго, пра што мы б хацелі распавесці падчас яе, ці ідэі DIY у шырокім разуменьні.

Але перадусім, DIY FILM FEST- гэта выяўленьне каханьня да кінематографа, вольнага ад схемаў, табу і стылістычных канвенцыяў. Вольнага як па форме, так і па зьмесце. Кінематографа, незалежнага ад касавых збораў, патрабаваньняў прадусараў і шмампаваных перавагаў гледачаў [BY]

..... FROM DIY, ABOUT DIY.

DIY FILM FEST jest pierwszym i jedynym cyklicznym wydarzeniem filmowym w całości koncentrującym się na kontrkulturze i jej kreatywnym wpływie na otaczającą rzeczywistość.

DIY FILM FEST to także próba przewartościowania pewnych idei i pomysłów. Jest z jednej strony hołdem złożonym kreatywności wyzbytej z partykularnych kapitalistycznych wartości a z drugiej zaproszeniem dla wszystkich widzących wartość kultury niezależnej, aby dokumentować i archiwizować wszystkie jej przejawy i dokonania, mając pewność, że trafią one do szerszego grona odbiorców.

DIY FILM FEST jest również ziszczeniem marzenia organizatorów, aby stworzyć coś zupełnie bez budżetu, zaoferować coś zupełnie za darmo i od nikogo nie wymagać bezinteresownego wsparcia, zawsze oferując coś w zamian. Sama impreza jest częścią tego, o czym chcielibyśmy w jej trakcie opowiadać, czyli szeroko pojętej idei DIY.

Ale przede wszystkim DIY FILM FEST jest wyrazem miłości do kinematografii, wyzbytej schematów, tematów tabu czy konwenansów stylistycznych. Wolnej zarówno w formie jak i treści. Wolnej od presji box office'ów, wymagań producentów czy sztampowych upodobań widzów [PL]

Timetable / Расклад / Rozklad

Minsk/Менск/Minsk: 25.06

SPIRIT OF DIY конкурс / competition

17:00 – 18:20 Zakazany owoc nr.6

18:20 – 19:05 Johnny be gone

19:05 – 19:50 KinaZina: гісторыя беларускага самвыдату ў тварах

19:50 – 20:20 Attitude of fearless: Being a Bgirl

ВЕЛЬМІ СПЕЦЫЯЛЬНЫ ПАКАЗ / VERY SPECIAL SCREENING

Making of Ladies and Gentlemen Fabulous Stains (Sarah Jacobson)
Ladies and Gentlemen the Fabulous Stains (Lou Adler)

20:20 – 22:00 +
прэзэнтацыя кнігі / presentation of the book
DESTROY ALL MOVIES!!! The Complete
Guide to Punks on Film

Minsk/Менск/Minsk: 26.06

GADABOUT TRAVELLING FILM FESTIVAL

16:00 – 17:00 * Belly Jar, Shuttle Cock * Exchange * Chronophotographie * Behind Man's Best Friend * Paul Baribeau goes to get ice-cream * Operation Awareness * Behind the screams * French Fries * Piggy Back Piggy Front * Once more, once more * Tales of Success * Belly Jar, Bricks * Monsters * House meeting * Pizza Pizza world * Wild Child * Fifty states * Losing Lewis * L'ortolan * Tornado Engine * Baseball * Still life * Rubber band ball * Colour Project * Belly Jar, Rice Crackers * Juice your own adventure

SPIRIT OF DIY конкурс / competition

17:00 – 17:35 **Кароткія / shorts** Infragenesis * Fun * Belarusization * Ferment * Horrorshow * Dni cipki * The silent collapse * Massacrator * America in pictures

17:35 – 19:20 **Flooding with love for the kid**

19:20 – 20:20 **Hybrid pionier**

Ты галасуеш за лепшы фільм!

**ВЕЛЬМІ СПЕЦЫЯЛЬНЫ ПАКАЗ /
VERY SPECIAL SCREENING**

21:00 – 22:00 **Juggling Jugulars: Life sentence of punk**

Гдуніа/Гдуня: 08.07

GADABOUT TRAVELLING FILM FESTIVAL

12:00 – 13:00 * Belly Jar, Shuttle Cock * Exchange * Chronophotographie * Behind Man's Best Friend * Paul Baribeau goes to get ice-cream * Operation Awareness * Behind the screams * French Fries * Piggy Back Piggy Front * Once more, once more * Tales of Success * Belly Jar, Bricks * Monsters * House meeting * Pizza Pizza world * Wild Child * Fifty states * Losing Lewis * L'ortolan * Tornado Engine * Baseball * Still life * Rubber band ball * Colour Project * Belly Jar, Rice Crackers * Juice your own adventure

SPIRIT OF DIY konkurs / competition

13:00 – 14:20 **Zakazany owoc nr.6**

14:20 – 15:05 **Johnny be gone**

15:05 – 15:50 **КінаЗіна: гісторыя беларускага самвыдату ў тварах**

15:50-16:20 **Attitude of fearless: Being a Bgirl**

SPECJALNY POKAZ / SPECIAL SCREENING

16:20 – 17:00 **Juggling Jugulars: Life sentence of punk**

Gdyńia/Гдыня: 09.07

SPIRIT OF DIY krótkie / shorts

12:00 – 12:35 Infragenesis * Fun * Belarusization * Ferment
* Horrorshow * Dni cipki * The silent collapse
* Massacrator * America in pictures

SPIRIT OF DIY konkurs / competition

12:35 – 14:20 Flooding with love for the kid

14:20 – 15:20 Hybrid pionier

Ty głosujesz / You vote!

SPECJALNY POKAZ / SPECIAL SCREENING

Making of Ladies and Gentlemen Fabulous
Stains (Sarah Jacobson)

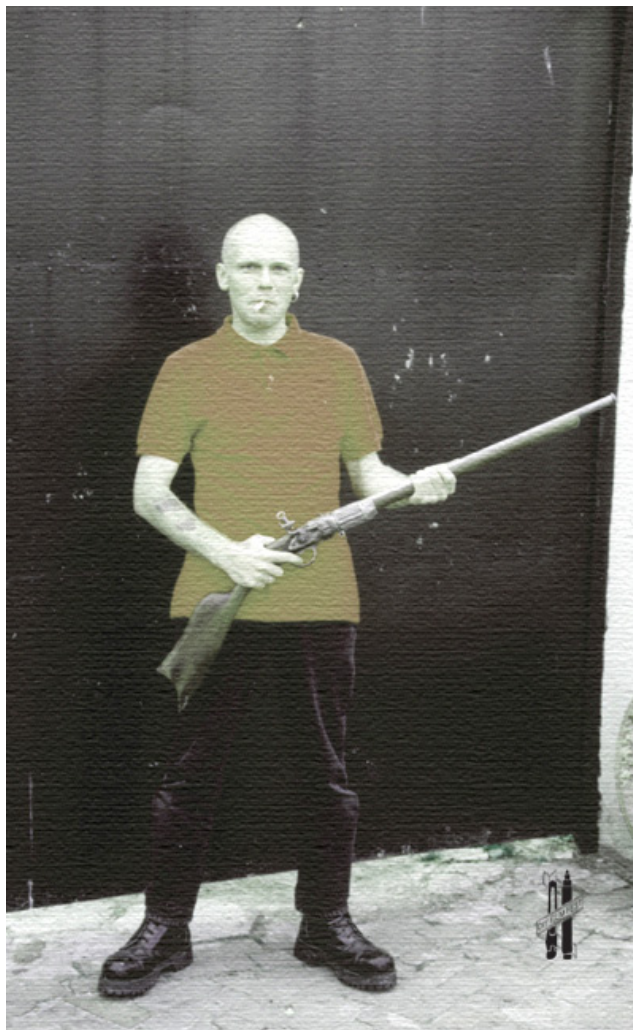
15:20 – 17:00 Ladies and Gentlemen the Fabulous Stains
(Lou Adler)

+

promocja książki / presentation of the book
DESTROY ALL MOVIES!!! The Complete
Guide to Punks on Film

SPIRIT OF DIY
FILM COMPETITION / КОЖКУРС / KONKURS

Zakazany owoc nr. 6
*(Le Kolektiff Negatif: Piotr Buratyński,
Michał Kowalski, Dawid Śmigielski)*

Six edition of famous underground comics by Dariusz 'Pała' Paliniowski called Zakazany owoc. However in this version Pała is a fan of punk rock as a style of life: he loves chaos, drugs, crazy talks about absurds of our reality. He hates hearing that he's legendary, however it's true. Main story is about Pała preparing to open a comic shop Komix Gadżet Shop. A movie by Le Kolektiff Negatif group from Toruń. Sex, death, anticlericism, fun – it's all in this documental movie.

Шосты нумар слыннага андэграўднага коміксу Дарэка „Pała” Паліноўскага пад назвай «Zakazany owoc». Адзінае што ў кінаверсіі. Пала, перадусім, гэта аматар панк-рока як стылю жыцця: любіць хаос, наркатыкі, ягоныя шалёныя гутаркі аб абсурдных асьпектах рэчаіснасьці – нішто сабе альтэрнатыва афіцыйным медыя ці паліткарэктнасьці андэграўднага асяродку. Ён ненавідзіць, калі пра яго кажуць як пра легендарную постаць, але насамрэч гэта ніякае не перабольшваньне. Галоўная сюжэтная лінія будзеца вакол таго, як Пала рыхтуецца да адкрыцця ўласнай крамы коміксаў „Komix Gadżet Shop”. Фільм створаны торуньскай кінагрупай «Le Kolektiff Negatif». Сэкс, сьмерць, антыклерыкарызм, забава – усё гэта ў поўнамэтражным дакумэнтальным фільме.

Szósty numer słynnego, undergroundowego komiksu autorstwa Dariusza „Pały” Paliniowskiego, pod tytułem Zakazany owoc. Tyle, że w wersji filmowej. Pała to przede wszystkim miłośnik punk rocka jako stylu życia; kocha chaos, używki, jego szalone gawędy o absurdalnych aspektach rzeczywistości są świetną odtrutką na oficjalną gadaninę medialną, czy polityczną poprawność środowiska undergroundowego. Nienawidzi słyszeć o sobie, że jest postacią legendarną, ale w tym przypadku nie jest to żadna przesada... Oś spajającą „Zakazany owoc nr 6”, stanowią przygotowania Pały do otwarcia własnego sklepu z komiksami: „Komix Gadżet Shop”. Film toruńskiej grupy filmowej Le Kolektiff Negatif. Sex, śmierć, antyklerykalizm, rozrywka - a to wszystko w pełnometrażowym filmie dokumentalnym.

Minsk: 25.06, 17:00 – 18:20

Gdynia: 8.07, 13:00-14:20

Johnny be gone
(Trevor Juenger)

New movie by one of the most interesting film makers from Chicago – Trevor Juenger. Johnny's (played by Erik A. Willians) dream is to work in fast food. Problem is...only women can work there. However he, a transsexualist, will do everything to solve this problem. Unfortunately only people who can understand him are his drug addicted lover Logan and living in bathroom talking rabbit, which is also the sound of reason. According to author 'Johnny is someone who could be called a mistake'. A Lynch-style drama.

Новы фільм ад аднаго з найцікавейшых чыкагскіх рэжысэраў, якія прытрымліваюцца DIY прынцыпаў – Трэвара Юнгера. Мара галоўнага героя Джоні (якога выдатна сыграў Эрык Вільянс) – праца ў маленькай бутэрброднай. Адзіная праблема палягае ў тым, што супрацоўнікамі могуць быць толькі жанчыны. Аднак ён, трансэксуаліст, будзе рабіць усё, каб гэтую праблему вырашыць. На жаль, адзіныя асобы, якія яго разумеюць, гэта ягоны джанкі-каханак Логан і трусік, які жыве ў прыбіральных і размаўляе чалавечым голасам (а да таго ж увасабляе кансэрватыўны голас розуму). Як зазначыў сам аўтар, «Джоні – гэта той чалавек, якога можна было б назваць памылкай». Неспакойная драма ў стылі Лінча.

Nowy film fabularny jednego z najciekawszych chicagowskich filmowców, hołdujących zasadzie DIY - Trevora Juengera. Marzeniem tytułowego Johnny'ego (w tej roli znakomity Erik A. Willians), jest praca w małym fast-foodzie serwującym kanapki. Problem tkwi w tym, że zatrudnione mogą tam być tylko kobiety. Lecz on, transseksualista, będzie starał się ten problem rozwiązać. Niestety, jedyne osoby które potrafią go zrozumieć to jego wiecznie odurzony narkotykami kochanek Logan, oraz mieszkający w toalecie, mówiący ludzkim głosem królik, będący konserwatywnym głosem rozsądku. Jak napisał sam autor: „Johnny to ktoś, kogo można by nazwać «pomyłką»”. Niepokojący dramat w iście Lynchowskim stylu.

Minsk: 25.06, 18:20 – 19:05
Gdynia: 8.07, 14:20-15:05

Kina Zina: Belarusian Zine History in faces.
(Sasha Borovikova, Boris Nikolaychik)

In our sad times when Internet kills last zins, making them completely obsolete, as if they were from different age and their publishing is nothing more than a hobby for fanatics it's worthy to turn your attention to a Belarusian documental movie „KinaZina: History of Belarusian Zines in faces”. In the beginning of 21st century Belarus enjoyed a zinn boom, which made it a real giant in zin publishing. It was because not only big cities had their zines, also in smaller cities zines were published. Every kind of zines, from politicaly and socially engaged, punk, comic and amazing artzines. Documental movie by Sasha Baravikowa and Boris Nikolaychik consists mostly of interviews with creators/writers of the most popular zines. It documents the history of different issues and tries to answer the question: why did it stopped? In their search they don't accept the easy answers. You should treat this movie as a sociologic, free of judging the changes in counterculture, as well as a nostalgic look towards times befoe changes.

У нашыя смутныя часы, калі інтэрнэт канчаткова забівае зіны, калі іхнае выдавецтва падаецца нечым дзіўным з далёкай эпохі ці хобі для фанатыкаў, варта зьвярнуць ўвагу на беларускі дакумэнтальны фільм «Кіна-Зіна: гісторыя беларускага самвыдату ў тварах». Напачатку дзвюхтысячных Беларусь была краем зінавага буму, знаходзячыся ў авангардзе самвыдату. Свой унёсак у гэта зрабілі ня толькі вялікія гарады, але і мястэчкі ды вёскі, якія мелі свае зіны ўсялякага кшталту: сацыяльна і палітычна ангажаваныя, а таксама панк і комікс-зіны, ня кажучы ўжо пра непаўторныя арт-зіны, эфектна аздобленыя бутэльнымі этыкеткамі, што, здаецца, яшчэ захоўваюць пах піва. Дакумэнтальны фільм Сашы Баравіковай і Барыса Нікалайчыка – гэта інтэрвію з дванаццаццю ключавымі творцамі найпапулярнейшых выданьняў з тых часоў да сучаснасьці. Фільм дакумэнтуюе гісторыю розных нумароў і спрабуе адказаць на пытанне: чаму ўсё спынілася? У сваім пошуку аўтары не шукаюць простых адказаў. Гэты фільм можна лічыць сацыялагічным, свабодным ад аднабокавых адзнак, але і настальгічным поглядам на час да пераменаў.

W naszych smutnych czasach, w których Internet skutecznie dobija ostatnie ziny, sprawiając iż stają się one lekturą co najmniej dziwną, z abstrakcyjnie odległej epoki, a wydawanie ich to hobby dla fanatyków, warto zwrócić uwagę na białoruski film dokumentalny „KinaZina: History of Belarusian Zines in faces”. Na początku lat dwutysięcznych Białoruś była krajem opanowanym przez zinowy boom, czyniąc z tego wschodnioeuropejskiego państwa ekstrawagancką ostoję tej formy literatury. Bowiem nie tylko największe miasta, lecz również zapomniane miejscowości, miały swoje tytuły i to wszelakiego rodzaju: od zinów zaangażowanych społecznie i politycznie, poprzez punkowe i komiksowe, by skończyć na niepowtarzalnych artzinach efektownie ozdobionych pawimi piórami, wydzielających zapach stęchłego piwa. Dokument Sasy Baravikowej i Borisa Nikolaychika to wywiady z dwunastoma czołowymi twórcami/redaktorami najpopularniejszych w tamtym okresie pism. Dokumentując historię poszczególnych numerów, chcą odpowiedzieć również na pytanie co stało się, że fala ta nagle się zatrzymała. Poszukując odpowiedzi na to pytanie nie

zadowolają się bynajmniej tłumaczeniem, obwiniającym Internet i powszechną digitalizację. Film można traktować jako socjologiczny, wolny od wartościowania zapis zmian w aktywności kontrkulturowej, jak i nostalgiczne, pełne tęsknoty spojrzenie za odchodzącymi w niepamięć ziniami.

Minsk: 25.06, 19:05 – 19:50

Gdynia: 8.07, 15:06-15:50

Attitude of fearlessness: Being a Bgirl
(Patryk Bugajski)

San Francisco. In this California city with nearly 7 million people we're going to find many different cultures and subcultures. Thousands of streets in this city are thousands of ways in life. This Patryk Bugajski document focuses on four girls, four from those millions. Kristina Dobyns, Michelle Kolnik, Faye Lim and Marina Stankov-Hodge, make Extra Credit Crew, one of few all-girl breakdance crew. By looking at this crew, which is really marginalised, we reach the true definition of what really is a b-girl. We also find the basics of hip hop subculture: passion, en-

gagment, sincerety and never giving up. "Being A B Girl: The Attitude of Fearlessness" is a movie in which dancing is not most important.

Сан Францыска. У гэтае каліфарнійскай мэтраполіі, насельніцтва якой налічвае амаль 7 мільёнаў, можна знайсці ўсе магчымыя культуры і субкультуры. Тысяча вуліц у горадзе – гэта тысяча шляхоў жыцця. Нягледзячы на гэта, дакументальны фільм Патрыка Бугайскага (Ptryk Bugajski) распавядае толькі пра чацьвёрку дзяўчат – цалкам выключных сярод тых мільёнаў. Крысьціна Добрынс, Мішэль Кольнік, Фае Лім і Марына Станкаў-Ходж – гэта «Extra Credit Crew», адна зь нешматлікіх брэйкданс суполак, што складаецца выключна з жанчын. Прыглядаючыся да гэтай жаночай суполкі, якая займае маргінальнае становішча ў сваёй субкультурай, мы ня толькі разумеем разам з аўтарам, што значыць быць b-girl. Мы таксама адкрываем для сябе падмуркі хіп-хоп субкультуры ўвогуле: жарсьць, уцягнутасьць, нязломнасьць і шчырасць."Being A B Girl: The Attitude of Fearlessness" – гэта фільм, дзе танцы займаюць ня самую важную частку.

San Francisco. W tej kalifornijskiej metropolii, liczącej niemal 7 milionów mieszkańców, znajdziemy przekrój wszystkich możliwych kultur i subkultur. Setki tysięcy ulic tego miasta, to setki tysięcy z życiowych dróg. Mimo to, film dokumentalny Patryka Bugajskiego opowiada nam jedynie o czwórce dziewczyn - zupełnie wyjątkowych wśród tych milionów. Kristina Dobyns, Michelle Kolnik, Faye Lim i Marina Stankov-Hodge, tworzą Extra Credit Crew, jedną z niewielu załóg breakdance składających się wyłącznie z kobiet. Przyglądając się tej żeńskiej załodze, znajdującej się gdzieś na marginesie swojej subkultury, dochodzimy wraz z twórcą dokumentu do sedna nie tylko tego, co znaczy być b-girl. Odkrywamy również fundamenty subkultury hip hop w ogóle, czyli pasję, zaangażowanie, niezłomność i szczerść. "Being A B Girl: The Attitude of Fearlessness" to film, w którym bynajmniej nie taniec jest najważniejszy.

Minsk: 25.06, 19:50 – 20:20 / Gdynia: 8.07, 15:50-16:20

Flooding with love for the kid (Zachary Oberzan)

Zachary Oberzan movie is a new adaptation of famous novel 'First Blood' by David Morrell from 1972, which was the inspiration for 'Rambo' directed by Ted Kotcheff in 1982. Oberzan, a young New York actor decides to make his version of a cult classic, however the reinterpretation is not what is the most important. Director decided to do it in the Do It Yourself spirit. He took it to the extreme and made the movie entirely in his flat. He played all the characters and took pictures using only one camera. Zachary Oberzan 'one man band', member of New York Nature Theater of Oklahoma played First Blood for the first time in a theater and the play was called Rambo Solo. The movie version was critically acclaimed, it's almost a joke, but a very energetic and engaging one. Oberzan moves away from the known interpretations, he discovers psychologic depth of the book. He reminds us that Morrell is not only an author of bloody hollywood movies, but also a professor that mixes engaging thriller with a

deep reflexion. Thanks to it Oberzan makes an ironic play on famous John Rambo quote 'Fuck The World'.

Кінастужка Захары Абежан (Zachary Oberzan) – гэта новая адаптацыя знакамітай аповесці “Першая кроў” Дэвіда Марэла (David Morrell) 1972 года, якая натхніла Тэда Котчава (Ted Kotcheff) на “Рэмба” ў 1982 г. Абежан, малады актор з Нью-Ёрка, вырашыў зрабіць уласную вэрсію культавай клясыкі, аднак рэінтэрпрэтацыя - гэта ня самае важнае. Даводзячы прынцып DIY да скрайнасьці, ён зрабіў стужку натуральна ў сваёй кватэры, грае ўсіх пэрсанажаў і здымае толькі на адну камэру. Захары Абежан - “чалавек-аркестр”, сябра Нью-Ёрскага Прыроднага тэатру Аклахомы, дзе ўпершыню была пастаўленая п’еса па “Першай крыві”, толькі тады пад назвай “Rambo Solo”. Кінавэрсія была аптымістычна прынятая крытыкай. Гэта амаль жарт, але вельмі энэргічны і прывабны. Абежан выходзіць па-за межы звыклых інтэрпрэтацый, ён выкрывае псыхалягічную глыбіню кнігі. Ён нагадвае, што Марэл - гэта ня толькі аўтар крывавага галівудскага стужак, але і прафэсар, які зьмешвае захапляльны трылер і глыбокую рэфлексію. Дзякуючы гэтаму, Абежан іранічна гуляе са знакамітай цытатай Джона Рэмба “Fuck The World”.

Fabularny film Zacharego Oberzana to nowe odczytanie słynnej powieści „First Blood” Davida Morrella z 1972 roku, która stała się podstawą dla kultowego filmu „Rambo” Teda Kotcheffa z roku 1982. Oberzan, młody nowojorski aktor, rzuca się na klasyczne dzieło kultury masowej, lecz nie sama reinterpretacja jego treści sięga tu szczytów kreatywności. Reżyser bowiem postanowił również przeanalizować samą zasadę Do It Yourself. Docierając więc do jej granic, zdecydował by odegrać cały dramat wyłącznie w swoim niewielkim nowojorskim mieszkaniu. Sam jeden odgrywa również wszystkich bohaterów, a całość sfilmował tylko jedną kamerą. Zachary Oberzan, „one man band”, członek nowojorskiego Nature Theater of Oklahoma, po raz pierwszy w pojedynkę odegrał First Blood Davida Morrella na deskach teatru, pod tytułem „Rambo Solo”. Wersja filmowa optymistycznie przyjęta przez krytykę, stoi na granicy żartu, lecz oferuje spektakl

energiczny i wciągający. Twórca sięgając ponownie po powieść Morrella, omijając oklepane interpretacje popukultury, odkrywa na nowo psychologiczną głębię książki. Przypominając nam tym samym iż Morrell to nie tylko twórca krwawego hollywoodzkiego cyklu, ale też akademik, zgrabnie łączący pasjonujący thriller z głębszą - mimo wszystko - refleksją. Dzięki temu wszystkiemu Oberzan ironicznie polemizuje ze słynnym powiedzeniem Johna Rambo: „Fuck The World”.

Minsk: 26.06, 17:35 – 19:20 / Gdynia: 9.07, 12:35-14:20

Hybrid pioneer *(Kristian Day)*

Brent Houzenga – american DIY artist from Des Moines in Iowa that specializes in graphic, street art, pop art and mixed media. His esthetic rooting from punk rock and pop culture from comics is characterized by syncretism. He uses 19th Century photographs from which he creates characteristic layouts, he uses everyday things, and things which we normally treat as rubbish: things which are sentenced to death, devoured from beauty. He's also a poet, actor, performer, musician and a punk rock fan. Hybrid Pioneer by Kristian Day is a documentary movie about him, first from documentary series Made in Iowa made for independent

group Modern American Cinema. This series aims to popularize important people for culture from Iowa. This movie, although shows that life on an artist can be sometimes hard, is full of optimism.

Брэнт Хаўзэнга (Brent Houzenga) – амэрыканскі DIY-мастак з калектыву Des Moines у штаце Аёва, які спецыялізуецца ў графіцы, вулічным мастацтве, поп-арце і mixed media. Ягоная эстэтыка, карані якой палягаюць у стылістыцы панк-рока і папулярнай культуры на чале з коміксам, характаразуецца аўтарскім сінкрэтызмам. Ён выкарыстоўвае фотаздымкі XIX стагодзьдзя, стварае характэрныя шаблёны, карыстаецца прадметамі штодзённага ўжытку, а таксама тым, што іншыя лічаць за сьмецьце, пазбаўленым годнасьці і прыгажосьці. Таксама ён паэт, актор, пэрформер, музыка, які ўдзельнічае ў некалькіх музычных праектах, і аматар панк-року. Прысьвечаны яму дакумэнтальны фільм „Hybrid Pioneer” Крыстыяна Дэй (Kristian Day) – першы з цыклу „Made In Iowa”, створанага для незалежнай прадукцыйнай групы Modern American Cinema. Мэта праекту – папулярызацыя істотных постацяў для культуры гэтага штату. Хаця, як паказвае фільм, жыцьцё мастака можа быць часам вельмі цяжкім, дзякуючы сіле духу галоўнага героя гэта вельмі аптымістычны твор.

Brent Houzenga – amerykański artysta DIY z Des Moines w stanie Iowa, realizujący się w grafice, street artcie, pop artcie i mixed media. Jego estetyka, tkwiąca korzeniami w stylistyce punk rocka i kultury popularnej z komiksem na czele, cechuje się autorskim synkretyzmem. Wykorzystuje fotografie z XIX wieku tworzy charakterystyczne szablony, posługuje się przedmiotami codziennego użytku, oraz tym, co przez innych traktowane jest jako śmieci: rzeczami skazanymi na śmierć, obdartymi z godności i piękna. Jest również poetą, aktorem, performerem, muzykiem udzielającym się w kilku muzycznych projektach, wielbicielem punk rocka. Poświęcony mu film dokumentalny „Hybrid Pioneer” Kristiana Daya to pierwszy dokument z cyklu „Made In Iowa” wyprodukowanego dla niezależnej grupy produkcyjnej Modern American Cinema. Seria ta ma przybliżyć i popularyzować sylwetki postaci wpływowych dla kultury tego amerykańskiego stanu. Film, mimo iż ukazuje jak momentami ciężki potrafi być

życie artysty, pełen jest optymizmu dzięki sile ducha głównego bohatera.

Minsk: 26.06, 19:20 – 20:20 / Gdynia: 9.07, 14:20-15:20

SHORTS / КАРТОКІЕ / КРОТКІЕ

Minsk: 26.06, 17:00 – 17:35 / Gdynia: 9.07, 12:00-12:35

Infragenesis
(Saray Blades)

Stop motion actor movie. Saray Blades made a short movie with Chopin music. A mysterious couple that can't have a child start a family using waste and things left by other people. An optimistic procreative tragedy.

Аўтарскі фільм Сары Блэйд – аптымістычная натхняльная трагедыя, выкананая ў тэхніцы stop motion пад акампанімент Шапэна. Таямнічая пара, якая ня можа мець дзяцей, стварае

сям'ю пры дапамозе сьмецьця і рэчаў, пакінутых іншымі людзьмі.

Aktorski film poklatkowy. Saray Blades zrealizowała filmową miniaturę z muzyką Chopina, w której tajemnicza para nie mogąca mieć dziecka, zakłada nową rodzinę, posługując się resztkami i odpadkami pozostawionymi przez innych. „Optymistyczna tragedia prokreacyjna”.

Fun
(Natland SB)

A fifteen second video art by a norwegian group Natland Sb, normally dealing with visual art. In their art they re-use everyday things. Natland Sb. Follow the thought of Ludwig Mies van der Rohe 'Less is more', but they ask another question 'How much exactly?'

15-секундны відэа арт ад нарвэжскай групы «Natland Sb», якая займаецца візуальным мастацтвам у розных ягоных праявах. У сваёй мастацкай дзейнасці яны паўторна выкарыстоўваюць прадметы штодзённага ўжытку. Да думкі Людвіга Меса ван дэ Роэ «меней значыць болей» Natland Sb дадаюць пытаньне: «але колькі дакладна?».

Piętnastosekundowy video art od norweskiej grupy Natland Sb, zajmącej się sztuką wizualną w szerokim tego słowa znaczeniu. W swojej działalności artystycznej wykorzystują powtórnie użyte przedmioty codziennego użytku. Natland Sb podążają za myślą Ludwiga Miesa van der Rohe, wyrażoną w słowach „mniej znaczy więcej”, lecz do jego słów dodają pytanie: „lecz ile dokładnie?”.

Belarusization **(Alexei De Bronhe)**

Movie mixing short movie style and video art aesthetic, directed and produced by an independent movie maker and musician Alex DeBronhe. Belarusization is a term connected with post-soviet cultural politic, that aims to give culture only a Belarus feeling. DeBronhe uses easy methods, uses metaphores and a

lot of symbols. Thanks to them Bielarusization comments a very important national problem.

Аўтарам гэтага фільму, што знаходзіцца на памежжы экспэрымэнтальнага кароткага метра і эстэтыкі відэа арту, зьяўляецца незалежны рэжысэр і музыка Алекс дэ Бронэ (Alex DeBronhe). Тэрмін «беларусізацыя» адсылае нас да спецыфічнай пост-савецкай палітыкі, якая імкнулася надаць культуры выключна беларускі характар. Нягледзячы на простую тэхнічную рэалізацыю, гэты фільм поўны мэтафар і сымбалёў, што прадстаўляе нетрывіяльны пункт гледжаньня на нацыянальную праблему.

Film z pogranicza eksperymentalnego krótkiego metrażu i estetyki video artu, wyreżyserowany i wyprodukowany przez niezależnego filmowca i muzyka, Alexa DeBronhe. Tytułowa „białorusyzacja” to termin odsyłający nas do specyficznej, post-sowieckiej polityki kulturalnej (ale nie tylko), mającej na celu nadanie jej stricte białoruskiego charakteru. DeBronhe za pomocą prostych środków, zbliża formę swojego dzieła do metafory i wielostopniowego symbolu. Dzięki temu „Bielarusization” w intrygujący (lecz też zabawny) sposób komentuje ten newralgiczny problem narodowy.

Ferment **(Joann Maria)**

A debut movie of multimedia artist slash live video performer Joann Maria. This experimental short movie is a surrealistic journey into darkness of of mind and desires of two characters which finish line is the boarder of sexual perversion. Actors from Warsaw Teatr Współczesny (Modern theater): Wojciech Żołądkiewicz and Monika Węgiel took part in this project and the soundtrack was composed by The S.A.D. A new media artist. Ferment won prizes in Alternative Film/Video Festival 2009 in Belgrad and European Media Art Festival 2010 in Osnabrück.

Дэбютны фільм мультымедыя мастачкі Джоан Марыі, якая да таго ж працуе з live video пэрформансамі. Гэтая экспэрымэнтальная польска-швэдская кароткамэтражка

– сюрэалістычнае падарожжа з зроку розуму і жарысці дзвюх асобаў, чыя агульная мэта – дасягненне мяжы сэксуальнай пэрвэрсіі. У праекце ўдзельнічалі акторы варшаўскага Сучаснага Тэатру: Войцэх Жоландковіч і Моніка Вэнгель, а гукавае суправаджэнне стварыў The S.A.D. – мастак, які дзейнічае ў сферы новых медыя. «Ferment» атрымаў узнагароду «Alternative Film/Video Festival 2009» у Белградзе і «European Media Art Festival» 2010 у Оснабруку.

Debiutacki film artystki multimedialnej i performerki live video Ioann Marii. Ten eksperymentalny krótki metraż produkcji Polsko-Szwedzkiej, to surrealistyczna podróż w mrok umysłu i namiętności dwóch postaci, których wspólną meta jest granica seksualnej perwersji. W projekcie udział wzięli aktorzy warszawskiego Teatru Współczesnego: Wojciech Żołądkowicz i Monika Węgiel, natomiast ścieżkę dźwiękową skomponował The S.A.D. – artysta poruszający się w estetyce nowych mediów. „Ferment” został nagrodzony na Alternative Film/Video Festival 2009 w Belgradzie i European Media Art Festival 2010 w Osnabrücku. Horror show, Kuba Wojtecki Horror show, Kuba Wojtecki.

Horror show
(Kuba Wojtecki)

A cossack thriller from „Ciach bajera pictures”. The story is known to everyone who at least once let in a priest for a Christmas visit. However, if you are reading this it means that those visits ended better than the one in the movie. Main characters: vodka, envelope, movie author in a double, schizophrenic role of both the visitor and the visited. A Belarusian born director, who currently lives near Minsk, says he would like to be a Maori. This dream probably could be understood as an urge to run away from the priest in this movie.

Казацкі трылер ад «Ciach bajera pictures». Зь гісторыяй, апісанай у гэтым амаль 4-хвілінным фільме, знаёмы кожны, хто хоць раз упускау ў сваю кватэру ксяндза перад Калядамі. З той маленькай розьніцай, што калі той чалавек чытае гэтыя словы, значыць, візыт той скончыўся лепей, чым для героя «Kolendy». У галоўных ролях: водка, канвэрт, а таксама сам аўтар фільму ў падвойнай, шызафрэнічнай ролі госьця і гаспадара. Народжаны недалёка ад беларускай мяжы, аўтар жыве цяпер у Нямэччыне і кажа, што хацеў бы паходзіць з племені маоры. Гэтую мару, відаць, можна разумець як спробу ўцячы ад сьвятара, якога ён так маляўніча прадставіў ва ўласным фільме.

Thriller kozacki sygnowany marką „Ciach bajera pictures”. Historię zawartą w tym niespełna czterominutowym filmie zna każdy, kto chociaż raz wpuścił do swego mieszkania księdza chodzącego po - tak zwanej - kolędzie. Z tą drobną różnicą, że jeśli czyta te słowa, znaczy to iż wizyta ta skończyła się dla niego łaskawiej, niż dla bohatera „Kolendy”. W rolach głównych: wódka, koperta, oraz sam autor filmu w podwójnej, schizofrenicznej roli wiernego oraz eklezjasty. Twórca urodzony obok Białorusi, mieszkający obecnie w mieście poniemieckim utrzymuje że chciałby być Maorysem. Marzenie to wyraża zapewne chęć ucieczki przed duszpasterzem wnikliwie sportretowanym we własnym filmie.

Dni cipki **(Kasia Szaulińska)**

A funny and intelligent stop motion animetion made by Katarzyna Szaulińska, author of a webcomic „Culture Clash”. An accidental meeting of two pussies: bold and shy leads to discovery of sexuality by the shy pussy. Voice actors were: Olga Sikorska, Iwona Łęczycka i Kornel Stanisławski. The movie premiered on first official Dni Cipki, organized by Feminist organizations and UFA in Warsaw. The movie aims to rediscover the word „pussy”, and underline happy aspects of woman sexuality.

Забаяная і інтэлігентная плястылінавая анімацыя Катажыны Шаўліньскай, аўтаркі інтэрнэт-коміксу „Culture Clash”. Выпадковае спатканьне дзвюх вагін, сьмелай і нясьмелай, прыводзіць да адкрыцьця ўласнай сэксуальнасьці вагіны насьмелай. Непрыстойныя галасы героям надалі Ольга Сікорска, Івона Лянчыцка і Корнэль Станіслаўскі. Прэм’ера фільму адбылася падчас першых афіцыйных Дзён Вагіны, арганізаваных калектывамі «Bojówki Feministyczne» і «UFA» у Варшаве. Мэта ініцыятывы – разбурэньне мітаў і забабонаў вакол слова «вагіна», а таксама падкрэсьленьне радасных асьпектаў жаночай сэксуальнасьці.

Забаяная і інтэлігентная плястылінавая анімацыя Катажыны Шаўліньскай, аўтаркі інтэрнэт-коміксу „Culture Clash”. Выпадковае спатканьне дзвюх вагін, сьмелай і нясьмелай, прыводзіць да адкрыцьця ўласнай сэксуальнасьці вагіны насьмелай. Непрыстойныя галасы героям надалі Ольга Сікорска, Івона Лянчыцка і Корнэль Станіслаўскі. Прэм’ера фільму адбылася падчас першых афіцыйных Дзён Вагіны, арганізаваных калектывамі «Bojówki Feministyczne» і «UFA» у Варшаве. Мэта ініцыятывы – разбурэньне мітаў і забабонаў вакол слова «вагіна», а

таксама падкрэсьлены радасны аспект жаночай сэксуальнасці.

Zabawna i inteligentna animacja plastelinowa Katarzyny Szaulińskiej, autorki komiksu internetowego „Culture Clash”. Przypadkowe spotkanie dwóch cipiek: śmiałej i nieśmiałej, prowadzi do odkrycia własnej seksualności przez cipkę nieśmiałą. Sugestywnych głosów bohaterom użyczyli: Olga Sikorska, Iwona Łęczycka i Kornel Stanisławski. Film miał swoją premierę w ramach pierwszych oficjalnych Dni Cipki, zorganizowanych przez Boyówki Feministyczne i UFA w Warszawie. Inicjatywa ma na celu odczarowanie słowa „cipka”, oraz pokreślenie radosnych aspektów kobiecej cielesności.

The silent collapse (Krissy Abdullah)

A magical realism short movie by Krissa Abdullah from Florida. A secret animator manipulates a pair of shoes. This begins the story in which we are going to ask ourselves: who is leading who? The movie was realized in a mixed formule, connecting actors with animations. Krissa used only things which she found

or recycled things, she filmed in public spaces. The silent Collapse is also a music video to To All My Dear Friends band.

Кароткамэтражны фільм Крысі Абдулы з Флорыды прасякнуты паэтыкай магічнага рэалізму. Таямнічы лялькавод маніпулюе некалькімі бутамі – так пачынаецца падарожжа, падчас якога мы задаем пытаньне: хто каго вядзе? Фільм выкананы ў зьмешанай тэхніцы, якая аб'ядоўвае анімацыю і гульню актораў. Крыс выкарыстоўвала выкінутыя рэчы, якія знайшла на сьметніках, выкарыстоўвала публічныя ўстановы і закінутыя будынкi. The Silent Collapse – гэта яшчэ і музычнае відэа для гурта To All My Dear Friends.

Utrzymany w poetyce realizmu magicznego krótkometrażowy film Krissy Abdullah z Florydy. Tajemniczy animator manipuluje parą butów umieszczonych na lalkarskich sznurkach. Tym samym rozpoczyna się podróż, w trakcie której zadamy sobie pytanie: kto rzeczywiście jej przewodzi? Film zrealizowany jest metodą kombinowaną, łącząc film aktorski z animacją. Autorka wykorzystała przy jego realizacji wyłącznie przedmioty znalezione lub z recydingu, korzystała z budynków publicznych lub pustostanów. “The Silent Collapse” funkcjonuje również jako teledysk do tytułowego utworu zespołu To All My Dear Friends.

Massacrator Pierre Ayotte

A bloody movie about a fight of two big myths of mass culture: Terminator and Elvis Presley. An actor played stop motion movie in which Pierre Ayotte reaches to kitch esthetic of B movies. It was achieved by treating the picture on a tape which was showed in a lot of grindhouse double features. The surfrock&roll soundtrack was created by the director.

Крывавы фільм аб паядынку двух вялікіх мітаў масавай культуры: Тэрмінатара і Элвіса Прэсьлі. Анімаваны пакадрава, гэты акторскі фільм П'ера Аёта (Pierre Ayotte) адсылае нас да кітчавай эстэтыкі фільмаў клясы В. Цэласьць фільму падкрэсьліваецца праз выдатны сёрф-рок&рол санўдтрук, аўтарам якой зьяўляецца сам рэжысэр.

Krwawy film o pojedynku dwóch wielkich mitów kultury masowej: Terminatora i Elvise Presleya. Animowany poklatkowo, lecz aktorski film Pierre'a Ayotte nawiązuje do kiczowatej estetyki filmów klasy B, poprzez stylizację obrazu na taśmę, która wyświetlana była na niejednym grindhouse'owym pokazie double feature. Całość pokreśla znakomita surfowo-rock&rollowa ścieżka dźwiękowa skomponowana przez samego reżysera.

America in pictures
George Koszulinski

Georg Koszulinski, an independent director, graduate of movie and media on Florida University, makes movies, documents and avangard visual impressions. Since his debut in 2003 he received many prizes on different festivals all around the world. His movies are shown in small cinemas and in big galleries and museums. His 2007 project will tell as something more about this interesting and experimental artist. This short movie is an attempt to capture United States both real and surrealistic using

movie techniques. This movie is somewhere between works of Bill Morrison and Stan Brakhage.

Георг Кашулінскі – выпускнік фільмазнаўства і медыязнаўства ўніверсытэта ў Флорыдзе, незалежны рэжысэр, які стварае мастацкія фільмы, дакументальныя відэа і авангардныя візуальныя імпрэсіі. Пасьля дэбюту ў 2003 г. ён атрымаў за свае працы шэраг узнагарод на фестывалях па ўсім сьвеце. Творы Кашулінскага можна пабачыць і ў маленькіх кінатэатрах, і ў вядомых галерэях і музэях. Экспэрымэнтальны праект „America in Pictures”, што паўстаў у 2007 г., паказвае новы бок творчасьці аўтара. Гэта спроба пазнаць Злучаныя Штаты, як з рэальнай, так і сюрэалістычнай пэрспектывы, для чаго выкарыстоўваюцца такія тэхнікі, як стылізацыя стужкі пад зьярню 16мм і пераэкспанаваньне. Можна сказаць, што гэта штосьці паміж творчасьцю Біла Морысана і Стэна Брэйкэджа (Bill Morrison, Stan Brakhage).

Georg Koszulinski, niezależny filmowiec, absolwent filmoznawstwa i medioznawstwa na florydzkim uniwersytecie, tworzy zarówno fabularne filmy aktorskie, dokumenty jak i awangardowe impresje wizualne. Od czasu debiutu w 2003 roku, zdobył on za swoje obrazy szereg nagród na wielu festiwalach na całym świecie. Jego dzieła pokazuje się zarówno w małych kinach, jak i w uznanych galeriach i muzeach na całym świecie. Prezentowany projekt „America in Pictures” z 2007 roku przybliży nam niezwykle ciekawy eksperymentalny dorobek artysty. Ten krótki metraż to próba uchwycenia Stanów Zjednoczonych – zarówno tych rzeczywistych jak i surrealistycznych – za pomocą przynależnych medium filmowemu możliwości formalnych: stylizowania taśmy na ziarno 16mm, eksponowanie niedoskonałości świetlnych, zwracanie uwagi na materialność tworzywa itp. Sztuka zawieszona pomiędzy dorobkiem Billa Morrisona a Stana Brakhage’a.

SPECIAL SCREENINGS

THE BEST OF
GADABOUT TRAVELING FILM FESTIVAL
www.gadaboutfilmfest.com

Maybe something from across the Atlantic? It seems that people all around the world have similar ideas. GADABOUT TRAVELING FILM FESTIVAL is a great example. One hour show made by ERIC AYOTTE is a summery and a subjective best of festival which he organized. Those who visited last years FLUFF FESCIE had an opportunity to see a sample of what GADABOUT is about. We serve you a juicy set of shorts by artists who took part in this event.

А што наконт таго боку Атлянтыкі? Здаецца, людзі па ўсім сьвеце маюць падобныя ідэі. Кінафэстываль GADABOUT TRAVELLING - выдатны прыклад гэтага. Створанае Эрыкам Аётам (ERIC AYOTTE) шоў працягласьцю адну гадзіну – гэта, па суб'ектыўным меркаваньні, найлепшы вынік фэстывалю, які ён ладзіў. Тым, хто ў мінулых гадах наведваў FLUFF FEST, пашэнціла ўбачыць на свае вочы, што такое GADABOUT. Мы прапануем вам сакавіты сэт кароткамэтражак ад мастакоў, які бралі ўдзел у мерапрыемстве.

A może coś zza Atlantyku? Okazuje się, że podobne idee powstają często niezależnie od siebie w różnych stronach świata. GADABOUT TRAVELLING FILM FESTIVAL jest tego przykładem. Godzinny przegląd przygotowany przez ERICA AYOTTE jest podsumowaniem i subiektywnym the best of organizowanego przez niego festiwalu. Ci co byli na zeszłorocznym FLUFF FESCIE, mieli okazję zobaczyć próbkę tego, co GADABOUT prezentuje. My serwujemy soczysty set krótkich metraży artystów, którzy uczestniczyli dotychczas w imprezie.

Belly Jar, Shuttle Cock (George & lin Cox)

Third part of 'Belly Jar Indonesia' miniseries, made by lin and George Cox, in which they humorously present Indonesia. This time George, copying methods of 'how is it made' tv shows is going to show us how badminton shuttlecocks are made.

Трэцяя частка мінісэрыялу 'Belly Jar Indonesia', створаная лін і Джорджам Коксам, у якой яны гумарыстычна прадстаўляюць Інданэзію. Гэтым разам Джордж, капіруючы стылістыку праграм з цыклу «Як гэта зроблена», паказвае нам вытворчасць валанчыкаў для бадмінтону.

Trzeci odcinek mini-serii "Belly Jar Indonesia" realizowanego lin i Georga Coxów, w którym z humorem odkrywają przed widzami atrakcje i ciekawostki Indonezji. Tym razem George, nawiązując stylistycznie do programów z cyklu „jak to jest zrobione”, przyjrzy się... produkcji lotek do badmintonu.

Exchange (Eric Ayotte)

One of the most interesting movies by Eric Ayotte chief of Gadabout Travelling Film Festival and master of acoustic folk punk. A short movie about 'making friends' not on social networking sites but...in real life.

Адзін з найцікавейшых фільмаў Эрыка Аёта, які займаецца «Gadabout Travelling Film Festival» і віртуозна грае акустычны фолк панк. Кароткамэтражка пра тое, як заводзяцца новыя сябры не ў сацыяльных сетках... але ў рэальным жыцці.

Jeden z najciekawszych filmów Erica Ayotte, szefa Gadabout Travelling Film Festival i wirtuoza akustycznego folk punka. Krótkometrażówka o „robieniu przyjaciół”, lecz nie na sieciowych portalach społecznościowych lecz... analogowo.

Chronographie (Christephe Thockler)

A stop motion animation by Christephe Thockler from Nancy, a freelancer dealing with graphical desing and video producion.

It's an effectively made story of one day of a man, made using a camera. French version of 'Życie Codzienne' by Piotr Szulkin?

Пакадравая анімацыя Крыстафа Токлера з Нансі, фрылансера, які займаецца графічным дызайнам і вытворчасцю відэа фільмаў. Эфэктны запіс аднаго дня жыцця чалавека праз аб'ектыў камэры. Французская версія «Życia codziennego» («Штодзённага жыцця») Пётра Шулкіна?

Animacja poklatkowa Christophe'a Thocklera z Nancy, freelancera zajmującego się dizajnem graficznym i realizacją filmów video. Efektowny zapis jednego dnia życia człowieka, zarejestrowany przez oko aparatu fotograficznego. Francuska wersja „Życia codziennego” Piotra Szulkina?

Behind Man's Best Friend (*Matthew Tobey*)

Matthew Tobey in a very strange way analyzes what seems to be a happy photo of a man and his best friend.

Мэцю Тобі вельмі дзіўным чынам аналізуе, здавалася б, радасны фотаздымак аднаго чалавека і ягонага лепшага сябра.

Matthew Tobey w niepokojący sposób analizuje pozornie radosną, i pełną ciepła fotografię człowieka i jego najlepszego przyjaciela.

Paul Baribeau Goes to Get Ice Cream (*Eric Ayotte*)

Paul Baribeau, guitar player and a punk song writer from Michigan wants to buy some ice cream.

Поль Барыбо, гітарыст і аўтар панковых песень з Мічыгану выпраўляецца па марозіва.

Paul Baribeau, gitarzysta i tekściarz punkowy z Michigan, wybiera się po lody.

Operations Awareness (John & Luke Holden)

Grotesque animation in the spirit of ACAB. Policeman visit in primary school. Something that happens all around the world. This time it ends with chaos. Movie is both the graphical and stylised expansion of surrealistic paper zine 'Detrimental Information' published by authors of this animation.

Гратэская анімацыя, прасякнутая духам ACAB. Паліцэйскі наведвае пачатковую школу – падзея, якая можа адбыцца дзе заўгодна. Аднак гэтым разам усё сканчваецца хаосам. Гэты фільм – графічны і стылістычны працяг сюрэалістычнага арт-зіну 'Detrimental Information', што выдаецца аўтарамі гэтае анімацыі.

Groteskowa animacja ACAB. Wizyta funkcjonariusza policji w szkole podstawowej jakich wiele pod każdą szerokością geograficzną. Pogadanka kończy się chaosem. Film pod względem graficznym i stylistycznym jest rozszerzeniem papierowego, surrealistycznego art.-zina „Detrimental Information”, wydawanego przez autorów animacji.

Behind the Screams (Paul Baribeau)

Paul Baribeau starts with profanation of famous title screens and then starts parodying hollywood production. He laughs at

famous techniques, shows how cheap they are and stands against American popculture.

Пачынаючы з апаганьваньня вядомых назваў фільмаў, Поль Барыбо парадуе галівудскія мэтады вытворчасьці. Ён сьмяецца зь вядомых тэхнік, паказваючы, наколькі яны танныя і штампаваныя, такім чынам крытыкуючы амэрыканскую поп-культуру.

Rozpoczynając od profanacji plansz słynnych firm filmowych, Paul Baribeau parodiuje hollywoodzkie metody produkcji. Ośmiesza słynne techniki realizacyjne, demaskując sztampę i tandetę, kryjącą się w amerykańskiej popkulturze.

French Fries (*Ellen Lake*)

A movie by Ellen Lake Mills Collage, Oakland, graduate She studied art, movies and videos among other things. 'French Fries' is a part of documental movies about collections. In this one Lake focuces on fries collection owned by a Los Angeles movie maker Rebecca Baron.

Фільм Элен Лэйк, выпускніцы каледжу Майлс у Окландзе, дзе яна адначасова вивучала скульптуру, вытворчасьць фільмаў, відэа арт і мастацтва інсталяцый. "French Fries" уваходзіць у цыкл дакумэнтальных фільмаў, прысьвечаных калекцыянэрству, над якім яна працуе цягам некалькіх год. У гэтай частцы Лэйк распавядае пра калекцыю бульбы фры, якая належыць Рэбэцы Барон, рэжысэрцы з Лос Анджэлесу.

Film Ellen Lake, absolwentki Mills College in Oakland, gdzie studiowała jednocześnie rzeźbę, film, video art oraz sztukę instalacji. "French Fries" wchodzi w skład serii filmów dokumentalnych poświęconych kolekcjonerstwu, nad którą artystka nieprzerwanie od kilku lat pracuje. W tym akurat dokumencie, Lake przygląda się kolekcji frytek jaką posiada filmowiec z Los Angeles - Rebecca Baron.

Piggy Back Piggy Front (Jeff Ledellaytner)

We all know what Piggy-Back ride means. Ledellaytner presents an interesting modification of this transport.

«Piggy-Back» - нішто іншае, як нашае «катацца на сьпіне». Лэдэлэйтнэр прэзэнтуюе нам цікавую мадыфікацыю гэтага простага транспартнага сродку.

Piggy-Back, to nic innego jak nasze „noszenie kogoś na barana”. Dociąg filmowy Ledellaytnera prezentuje nam interesującą modyfikację tego prostego środka transportu...

Once More, Once More (Katie Armstrong)

A classic animation by young New York artist Katie Armstrong, student of New York BFA. Movie created and presented during her stay in Leipzig it's closely connected to Britney Spears hit 'One more time'. Armstrong says 'This song has all the charm, irritation and strangeness of pop list music. It's interesting to dig those songs from pop culture trash and give them new life just to check what makes them so memorable...'

Анімацыя ў клясычным стылі ад маладой нью-ёрскай мастачкі Кэці Армстронг, студэнткі мясцовай Акадэміі мастацтваў. Ролік створаны падчас ейнага візыту ў Лейпцыг, дзе ён таксама быў упершыню паказаны падчас «International Art Residency Program 2011». Можна падацца дзіўным, але гэты твор шчыльна звязаны зь гітом Брытні Сьпірс «One more time». Па словах Армстронг, «гэтая песьня валодае ўсім шармам, раздражняльнасьцю і дзіўнасьцю поп-музыкі. Вельмі цікава даставаць такія песьні са сьметніцы поп-культуры і надаваць ім новае жыцьцё, каб даведацца, што ж робіць іх такімі незабыўнымі...»

Skrojona w klasycznym stylu animacja młodej Nowojorskiej artystki Katie Armstrong, studentki tamtejszego BFA. Film zrealizowany podczas pobytu w Lipsku, oraz tam premierowo pokazany w ramach International Art Residency Program 2011, nawiązuje do... słynnego przeboju Britney Spears „One More

Time”. Artystka mówi: „Utwór ten przywołuje cały urok, irytację i dziwaczność muzyki z list przebojów. To ciekawe wygrzebać takie piosenki ze śmietnika pop kultury, by nadać im nowe życie, by sprawdzić co sprawia że są tak energetyczne i niezapomniane...”

Tales of Success (Eric Ayotte)

Eric Ayotte gives an intelligent interpretation of one of Aesop 'Hare and tortoise'. Director of Gadabout festival changes this story for a businessman who is going to answer the question: how to be successful? Film from pro-capitalistic series 'Tales of Success'

Эрык Аёт стварыў бліскучую інтэрпрэтыцыю клясычнай байкі Эзопа «Заяц і чарапах». Рэжысэр фэстывалю «Gadabout» робіць галоўным героем бізнэсмэна, які імкнецца адказаць на пытаньне: як стаць паспяховым? Гэты фільм – частка «пра-капіталістычнага» цыклу „Tales of Success”.

Eric Ayotte w błyskotliwy sposób interpretuje klasyczną bajkę Ezopa „Zając i żółw”. W oku kamery szefa Festiwalu Gadabout, ta umoralniająca dzieci opowiadka staje się przykładem dla biznesmena, który odpowie na dręczące widzów pytanie: jak osiągnąć sukces? Film z „pro-kapitalistycznej” serii „Tales of Success”.

Belly Jar: Bricks (George & Iin Cox)

George Cox, a documental movie maker, presents us Indonesia, this time as Hulk Hogan. In first part of 'Belly-Jar Indonesia' presented this exotic country as a country build from bricks.

Рэжысэр-дакумэнталіст Джордж Кокс зноўку прэзэнтэуе нам Інданэзію, гэтым разам у ролі Халка Хогана. У першай частцы свайго цыклу „Belly-Jar Indonesia” ён паказвае гэтую экзатычную краіну як край, збудаваны з цэглы.

Dokumentalista George Cox, tym razem jako Hulk Hogan, po raz kolejny przybliżył nam Indonezję. W pierwszej części

swojego cyklu „Belly-Jar Indonesia” zaprezentował to egzotyczne państwo jako kraj zbudowany z cegły.

Monsters (Reuter)

Animation focusing on problems of different kinds of monsters in our reality.

Гэтая анімацыя ўвяртаецца да такой важнай праблемы, як існаваньне рознага кшталту монстраў у нашай рэальнасьці.

Animacja poruszająca fundamentalny problem egzystencji różnego rodzaju potworów w naszej rzeczywistości.

House meeting

First part of mini-series ‘House Meeting’, about roommates that hate each other. The reason, and the main weapon – food. Project created for Instant Gratification Monthly Short Movie Challenge.

Першая частка міні-сэрыялу «House Meeting» пра суседзяў па пакоі, якія ад усяго сэрца ненавідзяць адно аднога. Прычына, роўна як і галоўная зброя – ежа. Гэты праект быў створаны для «Instant Gratification Monthly Short Movie Challenge».

Pierwsza część mini-serii „House Meeting”, opowiadającej o współlokatorach żywiących do siebie szczerą nienawiść. Kością niezgody, a zarazem głównym orężem – stały się posiłki. Projekt zrealizowany dla Instant Gratification Monthly Short Movie Challenge.

Pizza pizza world (David Woodruff)

Experimental TV commercial. Their mocking future of the marketing.

Эксперыментальная тэлевізійная рэклама. Дзівацкая насьмешка з авангарду, альбо будучыня маркетынгу.

Przykład eksperymentalnej w formie reklamy telewizyjnej. Cudaczna kpina z awangardy lub przyszłość marketingu.

Wild child (Ben Epstein)

A joke movie showing the truth behind change into 'Wild Child'. In soundtrack you'll find one of the greatest Iggy Pop songs.

Фільм-жарт, які выкрывывае субкультурныя рытуалы. У якасьці саўндтрэка вы пачуеце адзін зь лепшых гітоў Igi Попа.

Żart filmowy demaskujący subkulturowy rytuał przemiany w tytułowe „Wild Child”. Na ścieżce dźwiękowej: jeden z największych hitów Iggy Popa.

Fifty states (Jared Larson)

Fast but ambitious slideshow. Father of Fritz Larson, the director, is presenting here his photos from journey around the USA. It's not only personal memories, but also a truly motivational and inspirational movie.

Гэтае хуткае слайдшоў пакідае пасяля сябе шмат думак наконт ролі сям'і. Бацька аўтара фільму, Фрыц Ларсан, прэзэнтует свае фотаздымкі і ўражаньні зь вялікага падарожжа па Злучаных Штатах, якая адбылася на пачатку 21 стагодзьдзя. „Fifty States” - гэта ня толькі асабістыя ўспаміны, але і вельмі натхняльны фільм праз сваю шчырасьць.

Błyskawiczny, ale pozostawiający miejsce na refleksję rodzinny slideshow. Ojciec autora filmu, Fritz Larson, prezentuje tutaj swoje fotografie i wrażenia z wielkiej podróży po Stanach Zjednoczonych którą odbył na początku XXI wieku. „Fifty States” to nie tylko osobiste reminiscencje po wyprawie, lecz film który poprzez swoją prostotę szczerze inspirowuje i motywuje.

Losing Lewis (*Lewis & Addison Rogers*)

A melancholic comedy telling a story about missing other people. The movie is one with sentimental jazz playing in the background. Movie was created for the „Since You’ve Been Gone” competition.

Мэланхалічная камэдыя братаў Льюіса і Адысана Роджэрсаў аб суме па кімсьці. Да выявы вельмі пасуе сэнтымэнтальны джаз на саўндтрэку. Гэты фільм быў створаны для конкурсу «Since You’ve Been Gone».

Melancholijna komedia braci Lewisa i Addisona Rogersów, o tęsknocie za drugim człowiekiem. Film opowiedziany z gracją sentymentalnego jazzu, który snuje się wraz z obrazem. Projekt pierwotnie zrealizowany dla konkursu „Since You’ve Been Gone”.

L’ortolan (*Lilli Carre*)

A documental-educational animation. Using easy animation they tell us the story of life of L’Ortolan (a truly traumatic life).

Дакумэнтальна-адукацыйная анімацыя, якую Лілі Карэ і Крыс Хэфнэр адрасуюць самым малодшым глядачам. З дапамогай прастай, але выразнай анімацыі яны ў вялікім скарачэньні знаёмяць нас з птушыным жыцьцём арлана, якое, аднак, не пазбаўленае траўм.

Animacja dokumentalno-edukacyjna. Lilli Carré i Chris Hefner stworzyli film niespotykany, kojarzący się z przekazem kierowanym do najmłodszych. Za pomocą prostej, lecz wizualnie atrakcyjnej animacji wycinankowej, w dużym skrócie zapoznają nas ze szczegółami ptasiego życia ortolana (życia nie wolnego jednak od traum).

Tornado engine (*Matthew Tobey*)

Internet movie station, Cob Web organized a short movie competition. The title was ‘Life in the Fast Lane’. Matthew Tobey

tries to answer what is so fascinating about speed. Speed as an obsession and philosophy.

DIY тэлевізійная інтэрнэт-станцыя «Cob Web» напярэдадні свайго дзевятага выпуску абвясціла конкурс сярод сваіх аўтараў і супрацоўнікаў на лепшы кароткамэтражны фільм. Тэма гучала як „life in the Fast Lane”. У “Tornado Engine” актор і рэжысэр Мэцю Тобі спрабуе адказаць, што такога захапляльнага ў хуткасьці. Хуткасьць як апантанасьць і як філязофія.

Internetowa stacja telewizyjna o profilu DIY, Cob Web, na potrzeby emisji dziewiątego odcinka swojego programu, postanowiła rozegrać wśród swoich autorów i współpracowników konkurs na film krótkometrażowy. Tematem brzmiał: „life in the Fast Lane”. W “Tornado Engine” Matthew Tobey, aktor i reżyser, stara się dotrzeć do istoty tego, co nazywamy prędkością. Szybkość jako obsesja i filozofia.

Baseball

A short movie in nostalgic retro style. It connects sport and true charm.

Кароткамэтражка ў стылі рэтра, якая спалучае спартовы дух і сапраўдны шарм.

Krótki metraż utrzymany w ujmującym, pełnym nostalgicznego autentyzmu, stylu retro. Rzecz łączy sportowego ducha i urok kontestacji.

Still life

About not so funny aspects of creation. A movie adaptation of a famous joke.

Гэта фільмавая адаптацыя вядомага жарту распавядае пра ня надта прыемныя асьпекты творчага працэсу.

O krępujących aspektach aktu twórczego. Filmowa adaptacja znanego dowcipu w wersji Erica Ayotte.

Rubber band ball

Shop owners from San Francisco Samir and Nabil Kishek spent almost two years to create the world biggest chewing gum ball near the shop entrance. It's another after 'French Fries' documentary movie by Ellen Lake.

Уладальнікі крамы ў Сан Францыска, Самір і Набіл Кішэк прысьвяцілі амаль два гады, каб стварыць перад сваім уваходам найвялікшы ў свеце шар з жуйкі. Гэта наступны пасьля ўжо згаданых „French Fries” дакумэнтальны фільм Элен Лэйк, якая распавядае ў сваіх творах пра незвычайныя калекцыі.

Sklepikarze z San Francisco, Samir i Nabil Kishek, poświęcili niemal dwa lata by stworzyć przy wejściu do swojego sklepu największą na świecie kulę z gumy. To kolejny po „French Fries” prezentowany w niniejszym paśmie eksperymentalny dokument Ellen Lake, autorki konsekwentnie dokumentującej niecodzienne zbiory i kolekcje.

Color project

A series of nice looking colorful experiments made using Canon HV200 camera.

Сэрыя прыемных для вока калярыстычных экспэрымэнтаў, створаных з дапамогай камэры Canon HV200.

Seria przyjemnych dla oka eksperymentów kolorystycznych zrealizowanych przy pomocy kamery Canon HV20.

Belly Jar, rice crackers

Second part of an extravagant travel program in which Barbara Streisand, that is George Cox, will try to tell us something about Indonesia. This time he's going to focus on ricce crackers.

Другая частка экстравагантнай падарожнай праграмы, у якой Барбара Стрэйзанд, то бок Джордж Кокс, спрабуе наблізіць да нас экзотыку Інданэзіі. Гэтым разам ён выкрывае сакрэт вытворчасьці рысавых вафляў.

Odcinek (drugi z kolei) ekstrawaganckiego programu podróżniczego, w którym Barbara Streisand, czyli nieokrzesany George Cox, postara się choć trochę przybliżyć nam egzotykę Indonezji. Tym razem rozwiąże on odwieczną tajemnicę powstawania wafli ryżowych.

Jucie your own adventure

A short movie by Ayotte&Baribeau, made for 'Choose your own adventure' competition. Authors decided to go on a week long diet consisting only of juices.

Кароткамэтражка Аёта і Барыбо, створаная для конкурсу «Choose your own adventure» . У якасьці сваёй прыгоды аўтары абралі тыдзень дыеты, што складаецца выключна з сокаў.

Krótkometrażówka od ekipy Ayotte & Baribeau, zrealizowana na potrzeby filmowego pojedynku „Choose Your Own Adventure”. Autorzy jako własną przygodę wybrali tygodniową dietę składającą się wyłącznie z soków.

DIY FILM FEST CLASSIC
by DESTROY ALL MOVIES

LADIES AND GENTLEMEN, THE FABULOUS STAINS
LOU ADLER
(1982)

“Ladies and Gentlemen, The Fabulous Stains” is probably one of the most popular underground movies made in Hollywood. Although it was produced by Paramount Pictures it was never officially released. Wait, there’s more. The creators are in conflict with Paramount. The movie starts in Pennsylvania. Main heroine is named Corrine, a 15 year old whose made died from lunge cancer. Together with her sister and cousin they start a band a go on a tour with a band met in a nearby pub. The band is made by Paul Cook and Steve Jones from Sex Pistols, Paul Simonon from The Clash and Ray WInston from Quadrophenia. Corrine starts a band - The Stains. They can’t play, but they have real talent for style and basically don’t give a shit about the audience. That’s what made them famous. There’s a love plot, story about rising and falling, and finally rising to the mainstream. This is not, by any means, a grat movie. It’s not even good. How it

shows music industry, media manipulation and people relationship is at most infantile. However Diane Lane looks great and that's one of the best reasons to see this movie. It became famous mostly because of what happened next. After it pre-show it was shelved, because absolutely nobody liked it. A lot of many have been spend and the word travelled from mouth to mouth making it very famous. In 1985 Pramount decided to show it in some art cinemas, than it went to cable tv. Recently it was published on DVD. It ended the carrer of Lou Adler, but started the carrer of Debbie Rochon a cult director and actress in B movies. Maybe it's because of the everlasting dream of forming a band and becoming famous or maybe it's because Diane Lorre is really hot, the movie became legendary.

“Ladies and Gentlemen, The Fabulous Stains” – хіба што адзін з найбольш папулярных андэграўндных фільмаў, зробленых у Галівудзе. Нягледзячы на тое, што яго спрадусавалі Paramount Pictures, афіцыйна ён так і ня выйшаў. Пачакай, і гэта ня ўсё. Аўтары знаходзяцца ў канфлікце з Paramount. Фільм пачынаецца ў Пэнсільваніі. Галоўную герайну завуць Карын, ёй 15, ейны made памер ад раку лёгкіх. Разам са сваёй сястрой і кузынай яны ствараюць гурт і едуць у тур зь яшчэ адной камандай, якую яны сустрэлі ў бліжэйшым бары. А банда тая складаецца з Пола Кука і Стыва Джонса з Sex Pistols, Пола Сіманона з The Clash і Рэя Ёнстана з Quadrophenia. Гурт, у якім грае Карын, мае назву The Stains. Брак уменья граць кампенсуецца сапраўдным талентам у адносінах стылю і абсалютна пафігісцкімі стаўленьнем да аўдыторыі. Гэта і зрабіла іх папулярнымі. У фільме прысутнічае любоўная лінія, гісторыя ўзьлёту і падзення, а пасля ізноў узьлёту, але ўжо ў мэйнстрым. Гэты фільм цяжка назваць добрым: музычная індустрыя, маніпуляцыі медыя і адносіны паміж людзьмі паказаныя, мякка кажучы, прымітыўна. Зрэшты, Дыяна Лэйн (Diane Lane) выглядае цудоўна – і гэта адна з лепшых прычын, каб паглядзець гэты фільм. Прычыны ягонай папулярнасьці варта шукаць галоўным чынам у тым, што адбылося пасля. Пасля папярэдняга прагляду яго адклалі на паліцу, бо ён абсалютна нікому не спадабаўся. Хаця столькі грошай было ўкладзена! Слова за слова, і плёткі зрабілі гэты фільм знакамітым. У

1985 Paramount вырашыў паказаць яго ў некаторых артовых кінатэатрах, пасля на кабельным тэлебачанні. Нядаўна ён быў выдадзены на DVD. Гэты фільм паклаў канец кар’еры Лу Адлера, затое стаў пачаткам шляху Дэбі Рачон (Debbie Rochon) - культавай рэжысэркі і акторкі фільмаў В-клясы. Можа таму, што мара стварыць гурт і стаць знакамітымі – неўміруча, а можа таму, што Дыяна Лэйн там проста афігенная, фільм стаў легендарным.

“Ladies and Gentlemen, The Fabulous Stains” to prawdopodobnie jeden z najpopularniejszych undergroundowych filmów... powstałych w fabryce snów. Choć wyprodukowany przez hollywoodzkiego giganta, film nigdy nie trafił ani do dystrybucji kinowej ani domowej. Dodatkowo twórcy filmu znaleźli się w otwartym konflikcie z wytwórnią. Adler osadza akcję filmu w podupadłej mieścinie w Pensylwanii. Główną bohaterką jest Corrine, 15-latką, której matka umarła na raka płuc. Dziewczyna postanawia zabrać ze sobą swoją siostrę i kuzynkę, i ruszyć w drogę z poznaną w lokalnym barze grupą punkową. Decyzja nie dziwi jako że, w skład zespołu weszli: Paul Cook i Steve Jones z Sex Pistoles, Paul Simonon z The Clash i Ray Winston z Quadrophenia. Corrin z rodziną tworzy zespół - The Stains, który grać nie za bardzo potrafi, ale nadrabiają to stylem i niekonwencjonalnym podejściem do publiczności. Dzięki temu przykuwają uwagę mediów i stają się rozpoznawalni. W trakcie trasy po Stanach frontmanowi The Looters wpada w oko Corrine. Kradzież piosenek, upadek, szczyty oraz mielizny, a wszystko to w obiektywie kamery telewizyjnej. Film kończy się wkroczeniem The Stains na listy przebojów... W żadnym wypadku nie jest to film świetny, ani nawet dobry, a jego spojrzenie na branżę muzyczną, manipulację mediów i związki międzyludzkie jest w najlepszym wypadku dziecinne. Za to bardzo dobrze się go ogląda, głównie za sprawą młodziutkiej wówczas debutantki Diane Lane w roli Corrine. Film stał się znany głównie za sprawą tematu oraz jego dalszych losów. Po pierwszym pokazie, z powodu fatalnych recenzji, obraz trafił na półki i to bynajmniej nie sklepowe. Jednak z powodu ogromnej zainwestowanej kasy informacje o nim się rozchodziły. W 1985 Paramount zmieniło podejście i wypuściło film w sieci kin artystycznych. Następnie trafił do kablówek. Niedawno, ze względu na zainteresowanie

undergroundowych celebrytów został wydany na DVD. Film ten zakończył karierę Lou Adlera, reżysera, znanego także z filmu „Up in Smoke”. Zaczął za to karierę Debbie Rochon- kultowej dziś reżyserki i aktorki filmów klasy „B”. Może właśnie z powodu historii, opowieści o nastolatkach szukających sławy w branży muzycznej, film fascynuje kolejne pokolenia. Niedostępność tego tytułu, buduje aurę kultowości. Tak czy inaczej The Stains stało się już legendą.

Making of Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains (Sarah Jacobson)

Sarah Jacobson, a well known person for DIY Film Fest public, director of such movies as „I Was a Teenage Serial Killer” and „Mary Jane's Not a Virgin Anymore”, has published, in 1999 in „Grand Royal” an article about the movie „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains”. It was probably a first critical re-

view of a forgotten Lou Adler movie about musical career of The Stains. Also thanks to her the movie had its second premier after nearly twenty years during the Chicago Underground Film Festival. She saved a punk-cump piece of art. How it happened that this, now-cult, movie has been nearly forgotten? Jacobson a great fan of „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains” answers those questions in a short documental movie. It was made in 2000 for a TV show „Split Screen”. The movie tells the history of the movie and is itself full of passion.

Ужо вядомая глядачам DIY Film Fest Сара Якабсан, аўтарка такіх фільмаў, як „I Was a Teenage Serial Killer” і „Mary Jane’s Not a Virgin Anymore”, у 1999 надрукавала на старонках культавага часопісу „Grand Royal” артыкул пра фільм „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains”. Падобна на тое, што гэта быў першы крытычны тэкст наконт забытага фільму Лу Адлера (Lou Adler) аб музычнай кар’еры „The Stains”. Таксама зь ейнай ініцыятывы па прашэсьці амаль 20 год адбылася паўторная прэм’ера фільму на Underground Film Festival у Чыкага. Рэжысэрка ня толькі выратавала ад забыцьця гэты панковы скарб, але і паспрыяла ягонаму набыцьцю культавага статусу. Але як сталася, што гэты патэнцыйна культавы фільм адышоў у нябыцьцё? Якабсан, нястомная папулярызатарка „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains”, адказала на гэтае пытаньне праз рэалізаваны сумесна з Сэмам Грынам (Sam Green) кароткамэтражным дакумэнтальным фільмам. Фільм з серыі „Making of” створаны ў 2000 г. на замову тэлевізійнай праграмы „Split Screen”, апавядае аб этапах лёсу гэтага займальнага фільму, і нясе на сябе адбітак кінафільскага запалу і прыхільнасьці аўтараў.

Znana publiczności DIY Film Festu, Sarah Jacobson, autorka takich filmów jak „I Was a Teenage Serial Killer” oraz „Mary Jane’s Not a Virgin Anymore”, w 1999 publikuje na łamach kultowego magazynu „Grand Royal” artykuł na temat filmu „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains”. Był to bodajże pierwszy tekst krytyczny na temat zapomnianego filmu Lou Adlera o muzycznej karierze The Stains. Również z jej inicjatywy film niemal po dwudziestu latach miał swoją powtórnią premierę na

chicagowskim Underground Film Festival. Reżyserka ocaliła od zapomnienia punkowo-campową perelkę, przyczyniając się do podniesienia jego kultowego statusu. Lecz jak to się stało że film z założenia kultowy, zepchnięty został w niepamięć? Jacobson, niezmordowana popularyzatorka „Ladies and Gentleman, The Fabulous Stains”, odpowiada na te pytania zrealizowanym wraz z Samem Greenem krótkometrażowym filmem dokumentalnym. Film z serii „Making of” wyprodukowany w 2000 roku na potrzeby telewizyjnego programu „Split Screen”, opowiada o kolejach losu tego fascynującego filmu, oraz sam nosi piętno kinofilskiej pasji i zaangażowania autorki.

Minsk: 25.06, 20:20 – 22:00 / Gdynia: 9.07, 15:20-17:00

VERY SPECIAL SCREENING

JUGGLING JUGULARS- LIFE SENTENCE OF PUNK

A documental movie about a well-known finnish crew Juggling Jugulars. This is the first movie about a crew that has been playing for over twenty years, recored more than many records and played in even more concerts. Did they really wait for it? Ilkka Kari is responsible for this movie. They started it in 2010. „Punk-elinkautinen” is a collection of concerts, studio recordings and auditions. However the biggest part are interviews with musicians showing that twenty years of playing punk rock is no reason to make a movie. Crew members are jokers, full of irony and a lot of distance to punk culture. It creates a very live image of Juggling Jugulars. However it’s also quite melancholic. This movie is made in memory of Jantsie a bass player who died in 2008.

Дакументальны фільм, прысьвечаны фінскаму калектыву «Juggling Jugulars», вядомаму і ў нашым краі. Гэты гурт, за плячыма якога дваццацігадовы стаж на сцэне, шмат канцэртных тураў і грунтоўная дыскаграфія, дачакаўся на ўласную рэпрэзэнтацыю ў кіно. Аднак ці чакалі яны на яе? Адказны за гэты сярэднеметражны праект – Ілка Кары (Ilkka Kari), які распачаў здымкі разам са сваім гуртом на пачатку 2010 г. „Punk-elinkautinen” уключае фрагмэнты канцэртаў,

рэпетыцый і запісаў у студыі, але перадусім інтэрвію з музыкамі, якія імкнуцца давесці, што нягледзячы на дваццацігадовы стаж панкавай дзейнасці гурта, гэты фільм ні ў якім разе ня мусіць стаць для яго мармуравым помнікам. Удзельнікі гурта поўныя жартаў і іроніі, захоўваючы пэўную дыстанцыю да панк-этыкі. Гэта мае вялікі ўплыў на ўвесь фільм, ствараючы энэргічны, жывы вобраз «Juggling Jugulars». Аднак і не бяз моманту тугі: фільм прысьвечаны былому басісту гурта, Янтсі, які памер ў 2008 г.

Film dokumentalny opowiadający o cenionej również w naszym kraju, fińskiej załodze Juggling Jugulars. Zespół ten, z ponad dwudziestoletnim scenowym stażem, mnóstwem tras koncertowych na koncie i pokaźną dyskografią, doczekał się własnego obrazu. Choć czy na pewno na niego czekali? Za ten średniometrażowy projekt odpowiada Ilkka Kari, który wraz ze swoją ekipą zdjęcia rozpoczął na początku 2010 roku. „Punk-elinkautinen” to fragmenty koncertów, prób czy nagrań studyjnych, lecz przede wszystkim wywiady z muzykami, dowodzące, iż ponad dwadzieścia lat działalności punk kapeli, to żaden powód by film był dla niej marmurowym pomnikiem. Członkowie zespołu to kpiarze i ujmujący ironiści, z dystansem podchodzący do punkowego etosu. Rzutuje to na cały film tworząc energetyczny, żywy obraz Juggling Jugulars. Nie pozabawiony jednak nuty melancholii. Film dedykowany zmarłemu w 2008 roku basiście zespołu, Jantsie.

Minsk: 26.06, 21:00 – 22:00 / Gdynia: 9.07, 16:20-17:00

Destroy All Movies!!!

The complete guide to punks on film

Destroy All Movies!!! is a collection of information about almost every punk (or new wave) movie to have hit the big screen in last century! You're gonna find there descriptions of more than 1100 movies from all around the world! But there's more! There're interviews with actors and creators of such hits as Repo Man, Return of the Living Dead, or Valley Girl. Interviews with Alex Cox, Nick Zedd, Lech Kowalski or Circle Jerks front-man Keith Morris are also included. This is a complete database including many forgotten, straight to VHS and peculiar movies like Brooklyn Junkies epic movies, Philipino breakdance fairytales, no budget post apocalyptic movies, and even ones which should never been made! Many of those movies were never mentioned online or on print. In the 70's Punk Rock and its followers stormed the world with A-bomb power. They infected the culture. Hollywood was totally unprepared for this. As a result they created hilarious movies with a lot of mohawks. In the meantime punk rockers as Spheeris or Alex Cos created documentation of the revolution. Destroy All Movies!!! includes bothe views. It's a must have for every film fanatic, movie maniac, and punk rocker. One of unique examples of failed marriage between Hollywood pop culture and punk rock was a movie produced by Paramount Pictures and directed by Lou Adler. This movie destroyed Lou Adler carrer and started Riot Girls movement.

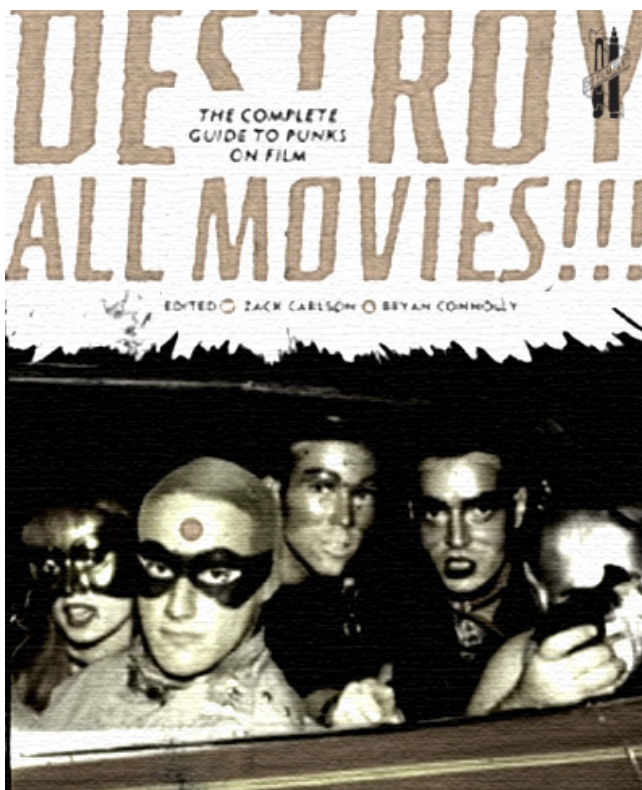
Destroy All Movies!!! - збор інфармацыі пра амаль кожны панк ці new wave фільм, што ўбачыў вялікі экран за апошняя стагодзьдзе! Тут можна знайсці апісанні больш як 1100 фільмаў з усяго сьвету, але і гэта ня ўсё. Калекцыя таксама ўтрымлівае інтэрвію з актарамі і стваральнікамі такіх гітоў, як Repo Man, Return of the Living Dead ці Valley Girl. А таксама інтэрвію з Алекс Кокс, Нікам Зэдам, Лехам Кавальскім ці вакалістам Circle Jerks Кейт Морыс. Гэта поўная

база ўключае шмат забытых фільмаў з часоў VHS-касетаў і непаўторных твораў кшталту эпічных фільмаў пра бруклінскіх джанкі, філіпінскія брэйкданс-казкі, безбюджэтныя постапакаліптычныя фільмы і нават тыя фільмы, якія ніколі ня трэба было рабіць!

Многія з гэтых твораў ніколі ня ўзгадваліся ні ў друку, ні ў сеціве. У 70-ыя панк-рок і ягоныя прыхільнікі сталі сапраўднай бомбай для грамадства. Яны заразілі ўсю культуру. Галівуд быў да гэтага зусім не гатовы, вынікам чаго сталі дурацкія фільмы зь вялікай колькасцю іраказеў. Тым часам панкі (як, напрыклад, Spheeris ці Алекс Кос) стваралі дакументацыю рэвалюцыі. Destroy All Movies!!! уключае абодва бакі гэтае з'явы. Абавязкова да прагляду кожнаму фільмоваму фанатыку, кіна-маньяку і панк-рокеру! Адзін з рэдкіх прыкладаў няўдалага шлюбу паміж галівудскай поп-культурай і панк-рокам - выдадзены Paramount Pictures фільм Лу Адлера. Гэты фільм зруйнаваў кар'еру Лу Адлера і паклаў пачатак руху Riot Girls.

Destroy All Movies!!! to kompendium informacji i anegdot prawdopodobnie każdego punkowego (nowofalowego) filmu, który dotarł do kin w ubiegłym stuleciu! Książka zawiera opis ponad 1100 filmów z całego świata, a także dziesiątki nie publikowanych nigdy i nigdzie wywiadów z twórcami i aktorami takich hitów jak Repo Man, Return of the Living Dead, czy Valley Girl. Każdy z nich, począwszy od Richarda Hell'a po Lana MacKaye'a podzielił się swoimi nieocenzurowanymi wspomnieniami z pierwszej linii ognia filmowej rewolucji. Są także wywiady z m.in. Alexem Cox'em, Nickem Zedd'em, Lechem Kowalskim, czy frontmenem Circle Jerks- Keithem Morris'em. Baza danych o setkach często zapomnianych filmów wydawanych często od razu na kasetach, w tym informacje o arcydziełach rodem z Brooklynu, bajkach prezentowanych przez filipińskich breakdancerów, historiach filmów tworzonych bez budżetu, czy takich które nigdy nie powinny były powstać, dopełniają dzieła zniszczenia. O wielu z tych filmów nikt nie napisał jeszcze ani słowa w sieci, czy jakiegokolwiek innej książce!

Pod koniec lat 70-ych Punk Rock i punkowcy zaskoczyli świat z mocą kilku bomb atomowych. Był to fenomen, który zainfekował całą kulturę popularną. Najmniej przygotowane na zmiany było Hollywood, które nie miało pojęcia jak dotrzeć do punków, a mimo podjętych prób. W rezultacie powstały prześmieszne filmy z cieniami półmetrowych irokezów. W międzyczasie punkowcy tacy jak Spheeris czy Alex Cox tworzyli własną dokumentację zmian kulturowych, w zupełnie inny sposób. Destroy All Movies!!! zawiera oba, skrajnie różne, spojrzenia na Punk Rock. Pozycja bez dwóch zdań obowiązkowa dla filmowych fanatyków, muzycznych maniaków i wszystkich punkowców. Jednym z unikalnych przykładów nieudanego mariażu Hollywood z kontrkulturą był film Lou Adlera wyprodukowany przez Paramount Pictures. Obraz, który zniszczył karierę reżyserką Adlera ale też stał się jedną z inspiracji i manifestem dla ruchu Riot Girls.

Minsk: 25.06, 21:00 – 22:00 / Gdynia: 8.07, 15:20-17:00

